

Дубровникъ, то търговцитѣ трѣбвало да ги замѣнятъ въ присѣтствието на Вице Ивановичъ съ такива стоки, които се ценятъ въ Дубровникъ. Сжщевременно се разпореждало да се глобятъ и двамата търговци по 50 реали, като самитѣ тѣ били задѣлжени да се явятъ въ Дубровникъ да дадатъ смѣтка. На сжщитѣ било забранено да прибѣгнатъ до турския сждъ¹⁾. Въ това време дошло оплакване отъ Ивановичъ, че кадията въ Русе отишелъ въ дома на Газиводича, гдето намѣрилъ много съдружническа стока, а нему не дали нищо отъ тази стока. Свидетели на това били: Андрея Каруси, Лука Антикиевичъ, Яковъ Маховичъ и Петъръ Цвѣтковъ. Самъ Газиводичъ съобщилъ, че нѣмалъ никакви стоки общи съ Ивановичъ, а напротивъ претендиралъ още и за други суми. Русенскитѣ търговци се оплакали сжщо отъ Газиводичъ, който не позволявалъ да му се преглеждатъ смѣткитѣ въ дюкяна²⁾. Най-накрай самъ Газиводичъ написалъ обширно писмо въ Дубровникъ, съ което съобщилъ, че Ивановичъ го заставлялъ постоянно да се явява предъ турскитѣ сждилища за уреждане тѣхнитѣ спорове. Освенъ това той трѣбвало да плати заради него поржчителство отъ 1000 талера и за това билъ принуденъ да вземе въ заемъ пари, подъ лихва, отъ нѣкои турци и пр.³⁾.

Отъ тази кореспонденция се разбира, че колонията е водила своя отдѣлна книга, сжщо такава, каквато имали софийскитѣ колонисти. Въ нея се подписвали като свидетели на разни договори, документи и пр. интересувачи колонията и отдѣлнитѣ търговци; копия отъ сжщитѣ документи се изпращали въ Дубровникъ.

Русенскитѣ колонисти търгували съ италиянска манифактура, за частъ отъ която имало пазаръ въ турскитѣ земи. Отъ цитиранитѣ писма се узнава, че на русенския пазаръ се пласирали стоки, каквито не се продавали въ Дубровникъ и затова нѣмало смисълъ да се връщатъ обратно такива стоки. Продавали сж се т. н. рашете (rascette) анконски, които се споменаватъ въ нѣкои завещания отъ тази епоха. Това сж обикновени груби платове. Главния износенъ артикулъ сж били кожитѣ, за които се говори почти въ всѣко писмо на русенскитѣ търговци.

За по-нататѣшното положение на дубровнишката търговия сж запазени по-малко сведения. Последнитѣ сж твърде ценни, защото дубровнишкитѣ колонии презъ това време съвършено западнали и скоро сж се били изселили отъ турскитѣ земи. Единствено русенската колония продължавала да съществува още нѣколко десетки години. Въ една релация на никополския епископъ Антонио Стефани отъ 1685 г. се казва, че въ Русе имало 2—3 задомени католишки фамилии и други 4—5 търговци-дубровчани, които претендирали да живѣятъ по своитѣ обичаи⁴⁾. Търговията имъ намалявала, защото всички тѣхни сънародници напустнали страната, освенъ тѣзи, живущи въ Цариградъ. На дубровнишкитѣ търговци въ града липсвали посредници въ търго-

¹⁾ п. т. in fine.

²⁾ п. т.

³⁾ Писмо отъ Russi, li 24 Aprile 1680. fasc. 53. № 1935.

⁴⁾ „Nella città di Russi o Ruhcik si trovano 2 o 3 case de christiani amogliati et altre 4 o 5 de mercanti Ragusei; ma questi prendono di viver a modo suo . . .“ Fer-mendzin, 300.